

Motiv z Loužnice *foto Jana Matěásková*

Milý čtenáři!

K mé velké radosti se doba panování Miloše Zemana chýlí ku konci. A už se šikují zájemci o post hlavy státu.

Na první dobrou máme pocit, že by ho vystřídat mohl každý, ale pak přijde pohled druhý.

Takový Babiš nebo Středula jsou pro mne nepřijatelní, Vladimír Dlouhý a paní Vitásková jsou těžko skousnutelní, na pana Janečka nemám žádný názor. A co kandidátka na cokoli Bobo, už se hlásí? Bez ní by to nebylo ono...

Nějak nám chybí osobnosti, mravní veličiny, osoby tmelící lid, obětující vlastní pohodlí pro národ, jako kdysi Hácha.

A protože mám své pohodlí rád, říkám vám rovnou, já se hlásit nebudu.

Za prvé, já mám rád malé prostory – a Hrad a Lány jsou moc veliký a navíc mimo má oblíbená teritoria.

Taky bych asi musel vrátit titul čestného občana Prahy 6, protože to by bylo kumulování funkcí a jistě střet zájmů.

A pak ta má rána! Minimálně hodinu po probuzení potřebuju absolutní klid a nechci nikoho vidět a s nikým mluvit.

A ne aby mi do ranní kávy žvanili nejedlí mynáři, potažmo ovčácci čtverácci. To už bych se zbláznil určitě.

český ráj

Vždycky, když přijíždím na chalupu, natrhám si cestou kytici, tu pak dám do vázy a květiny dělají mi společnost na zápraží.

Nejraději mám balzamínu, to je ten karmínový květ a vpravo růžový, který vypadá jako orchidej. Ale je to balzamína, jak mě prozradila čtenářka Trosečnicka, starostka Havlová z Radčic.

Netýkavka žláznatá (*Impatiens glandulifera*), jak se jmenuje nepoeticky oficiálně, též netýkavka Royleova, prý patří mezi agresivní invazivní rostliny, ta invaze zanesla ji až do kouta mého pozemku, na břeh Veselky, ale tahle invaze je mi sympatická a já ji podporuji.

Původem je z Himalájí (tato skutečnost se odráží v anglickém názvu rostliny – *Himalayan Balsam*). Od 19. století (uváděno 1839) se rychle rozšířila do Evropy coby okrasná a medonosná rostlina. Byly snahy ji vypleňovat, ale podle studie Hejdy a Pyška z oddělení *ekologie invazí BÚ AV ČR* z roku 2006 to může otevřít prostor pro ještě invazivnější rostliny, třeba křídlatku, která je ostatně v kytici také a u mě na zahradě hospodaří na opačném konci – tady je ovšem ráda, že je ráda, z jedné strany ji hlídá ořech, z dalších obří mraveniště a pilní polnohospodáři.

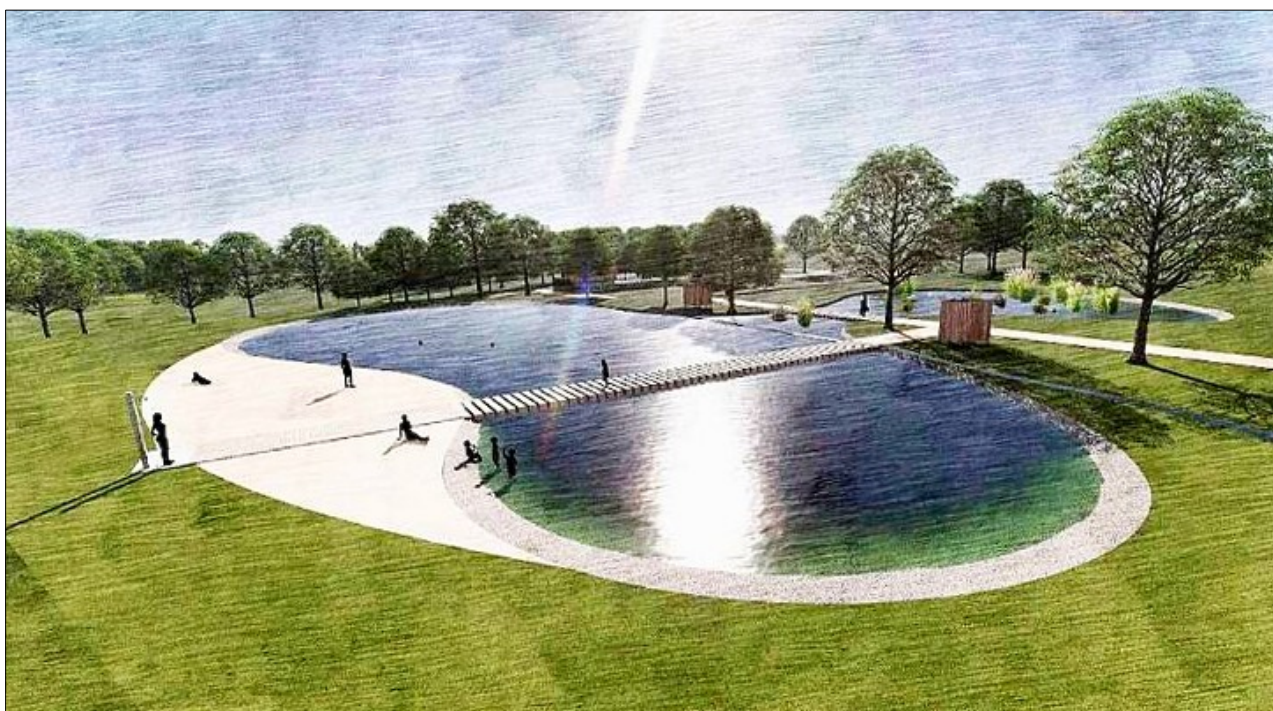
Nu, smyslem těchto řádek není poučovat vás v botanice, spíš jsem si touhle fotografií, kterou mám na počítači na ploše, chtěl trochu přivolat jaro a taky se o to mé snažení s vámi podělit.

turnov

*** V sobotu 19. února se už můžete vydat na tradiční farmářské trhy na náměstí Českého ráje. Trhy budou probíhat každou sobotu od 7:30 do 12:00 hodin.**

*** Deset milionů korun od Libereckého kraje umožní dokončit opravy domu čp. 72, kde Muzeum Českého ráje buduje nové výstavní prostory i zázemí. Dalších 700 tisíc půjde na úpravy zabezpečovacího zařízení a 300 tisíc na obnovu historického mostu v Bystré nad Jizerou, který má muzeum ve správě. Krajsí radní rozdělili v resortu kultury díky vyšším daňovým příjmům dohromady 30 milionů, informoval server Turnovsko v akci.**

*** Jak by v budoucnu mohlo vypadat údolí Jizery v Dolánkách? Vzniknout by měl přírodní koupací biotop s jezírkem pro plavce, brouzdalištěm a čistící částí s vodními rostlinami. Postupně přibude také sociální zázemí pro návštěvníky. Přiblížila to Marcela Jandová na stránkách serveru *Naše Pojizeří*. Biotop bude umístěn mimo aktivní zónu záplavového území, zhruba v místě středně velkého bazénu původního koupaliště. Je navržen jako organický celek koupacího a čistícího jezírka. V architektonickém návrhu je počítáno také s obnovením zázemí pro návštěvníky na místě bývalého kiosku a terénními úpravami okolí.**

Předpokládané investiční náklady na vybudování navrženého biotopu s čistící částí jsou zhruba 9,5 milionu Kč. V současné době Město Turnov získalo

souhlasné stanovisko ze strany *Povodí Labe* a *Agentury ochrany přírody a krajiny ČR*. Následovat bude zpracování projektové dokumentace, včetně zajištění potřebných povolení. Město počítá s realizací v letech 2024 – 2025. (Zdroj: Marcela Jandová, Naše Pojizeří, vizualizace VRV)

*** V Turnově by od září měla fungovat waldorfská škola**

Rada města Turnov vydala souhlas s působením soukromé základní školy *Lesves* na území města od 1. září letošního roku. Souhlasným stanoviskem se město nezavazuje k finanční, ani jiné věcné podpoře této soukromé základní školy.

Společnost *Lesves* byla založena v září 2021 a jejím cílem je snaha o založení a provozování soukromé školy s waldorfskou pedagogikou v Českém ráji.

Jedním z důležitých motivů byla dlouhodobě nedostačující kapacita Waldorfské základní školy v Semilech a zvyšující se dlouhodobý zájem ze strany rodičů o vzdělávání dětí v souladu s principy waldorfské pedagogiky. Důležitým momentem je také návaznost základní školy na Waldorfskou mateřskou školu v Turnově, kterou město Turnov dlouhodobě zřizuje.

V současné době se společnosti podařilo najít objekt, kde by po nezbytných úpravách mohli základní školu provozovat. Objekt je jedním areálem a nachází se na adrese Trávnice čp. 167 a čp. 202. Pro školní rok 2022/23 by měla fungovat jen první třída, je v plánu postupně školu rozšiřovat.

(MÚ Turnov, foto Mapy Google)

*** Rada města Turnova** na své schůzi 9. února mimo jiné projednala materiál k táborové základně Krčkovice a doporučila, aby rekonstrukce základny byla realizována *Městskou sportovní Turnov*. Zároveň rada v působnosti valné hromady společnosti *Městská sportovní Turnov* uložila jednatelem společnosti Jiřímu Veselkovi předložit na jednání rady města v březnu 2022 harmonogram příprav této investice, včetně dalších informací o předpokládaném postupu.

Původní varianta od *Atelieru David* z roku 2018 vycházela na 12 milionů korun (cena za realizaci základny, terénní úpravy, ČOV a přístupové cesty, samotný objekt základny 9 milionů Kč). Nový projekt řeší pouze dva nutné objekty, dřevěnou základnu (9,2 milionu s daní) a přístupovou cestu (1,3 milionu s daní).

Rada také na základě doporučení hodnotící komise schválila nabídku dodavatele **Čekro CZ** na realizaci zakázky *Demolice a výstavba objektu v pasáži č. 3, Turnov* za cenu 15,77 milionu korun s daní a zároveň schválila uzavření Smlouvy o dílo s tímto dodavatelem.

Nabídka byla nabídkou jedinou. Realizace akce je od 1. 4. 2022 do 31. 12. 2022.
(Zdroj: Jana Svobodová, místostarostka Turnova)

*** Město Turnov** ve spolupráci s Klubem filatelistů Český ráj Turnov si vás dovoluje pozvat na křest výroční známky s přitiskem a rekomandační nálepky, který se koná v **úterý 22. února v 17 hodin** v Kamenářském domě Muzea Českého ráje. Limitovaná edice výročních známek vychází u příležitosti výročí 750 let od první písemné zmínky o Turnově, které město letos slaví. Znamka v hodnotě A s grafikou z dílny Karla Zemana je doplněna přitiskem s turnovskou radnicí. Autorem vyobrazení radnice a také loga *Turnov 750 let* je turnovský výtvarník Jiří Lode.

*** O prohlídku kopie císařské koruny**

Napoleona Bonaparte byl velký zájem.

V krátké době vystavení práce turnovského

výtvarníka a šperkaře Jiřího Urbana (13. 1. - 6. 2.) zamířilo do muzea více než tisíc návštěvníků, z tohoto počtu nadpoloviční většina měla zájem především o prohlídku Klenotnice s vystavenou kopií korunovačního klenotu.

*** Turnovské kulturní tipy:**

Roubovaný vokurky

pátek 18. února 19 hodin, KAVÁRNA KUS

Turnovská parta hrající folk, country, rock i underground hraje ve složení Martin Mikule - baskytara, basa; Jirka Víšek - kytara, ukulele, zpěv; Štěpánka Víšková - zpěv, tamburína; Mojmír Babáček - zobcová flétna; Vašek Samek - 12tistrunná kytara, zpěv, cajon; Jirka Slavík - bicí.

Večer Na Sboře – Český ráj, má láska

úterý 22. února od 18:00 hodin, Dům Na Sboře

Autorský večer RNDr. Zdeňka Mrkáčka, známého ornitologa, ochránce přírody, spisovatele, fotografa a držitele Ceny obce města Turnova z roku 2010. Večer se koná u příležitosti 750. výročí první zmínky o Turnově. Hudební doprovod Monika Szantó a Petr Kostka.

Geolog na Anglické riviéře

Jan Doucek, Geopark Železné hory

23. února, 17 hodin, Kamenářský dům

Jižní anglické pobřeží není vyhlášené pouze palmami a plážemi, kde se dá koupat, ale jedná se zároveň o geologický ráj plný zkamenělin. Proto se mu také přezdívá jurské pobřeží. Přednáška provede po vybraných lokalitách tohoto geologického skvostu. Součástí nebudou pouze poutavé fotografie, ale i skutečné autorovy nálezy.

rovensko p. t.

Město Rovensko pod Troskami

náměstí prof. Drahoňovského 1, 512 63 Rovensko pod Troskami,
IČO 00276073
www.rovensko.cz

Město Rovensko pod Troskami přijme na letní sezónu 2022 brigádníky – průvodce na rovenskou zvonici

Požadujeme:

- věk minimálně 18 let
- časovou flexibilitu (práce o víkendech a svátcích)
- znalost práce s hotovostí
- slušné vystupování a ochota pracovat

V případě zájmu o práci a podrobnější informace volejte, pište:

tel. +420 724 149 530, starosta@rovensko.cz – Jiřina Bláhová, starostka
nebo +420 606 882 057, uctarna@rovensko.cz – Jana Fišerová

turnovsko

VALDŠTEJN – Odborníci počítali netopýry na Valdštejně. Ve sklepení pod prvním nádvořím a v jeskyni na třetím skalním bloku jich našli celkem 19. Akce se koná každoročně, loňská zimní kolonie čítala 40 kusů, informoval server *Turnovsko info*.

SVIJANY – Víkendové prohlídky Zámku Svijany

19.2.2022 až 20.2.2022 od 9:00 do 17:00

5.3.2022 až 6.3.2022 od 9:00 do 17:00

19.3.2022 až 20.3.2022 od 9:00 do 17:00

lomnice n. p.

* **Dětský lesní klub HraLes** ve spolupráci s Hostincem na Ploužnici vás zvou na tradiční MASOPUST, který se koná **20.02.2022**. Sejdeme se ve 14 hodin u hostince, odkud bude vycházet masopustní průvod po vsích Chlum a Ploužnice. Na konci průvodu bude čekat občerstvení venku před hostincem - nebude chybět oheň, masopustní menu (zabijačka) a živá hudba. Těšíme se, že kromě klasických masopustních masek uvidíme všemožná zvířátka a pohádkové postavy.

* **Předpremiéra** nového dokumentárního filmu Viktora Kuny **Jizerské hory** se koná ve **čtvrtek 17. února** od 20 hodin.

* **Fred Apke: Slepice na zádech**

30. 3. 2022 od 19 hodin,

Tylovo divadlo Lomnice n/P

Šílená groteska nejen o manželství Divadla Ungelt Praha uvedená u příležitosti oslav 20 let Kulturního

a informačního střediska Lomnice.

Překlad: Michal Kotrouš

Režie: Jaromír Dulava

Muž zapomněl na její narozeniny.

Je to dostatečný důvod k vraždě?

Bláznivá groteska o šílenství,

k němuž vás dožene manželství.

Účinkují: Margret Kobaldová –

Tatiana Dyková, Sebastian Bonsch –

Vojtěch Dyk, mrtvola – Radovan

Klučka

FRED APKE Tatiana Dyková
Vojtěch Dyk
Radovan Klučka

slepice
na zádech

režie Jaromír Dulava
překlad Michal Kotrouš Šílená groteska nejen o manželství.

30. 3. 2022 od 19 hodin
Tylovo divadlo Lomnice nad Popelkou

KULTURNÍ
A INFORMAČNÍ
STŘEDISKO
Lomnice nad Popelkou
Slavíme 20 let 2002
oslavte to s námi
2022

DIVADLO UNGELT
KAMENNÁ SCÉNA | LETNÍ SCÉNA

Rezervace a prodej vstupenek na www.divadlo.klomsnice.cz a v kulturním informačním centru.
Změna výzevnosti Akce se koná za dodržení aktuálně platných vládních nařízení.

„Dokonalá souhra manželského páru jdoucí za hranice běžného zkoušení se Ungeltu vyplatila. (...) Dyková si prý při výběru nového kusu přála, aby publikum znavené dlouhým lockdownem především pobavila. Slepici na zádech ji tento záměr vyšel dokonale. I přes to, že v zoufalství obou hrdinů divák mezi řádky cítí něco víc, než jen prvoplánovou zábavu. Novinka je tak ukázkovým příkladem, jak nonšalantně se dá letní komedie udělat.“ (Tomáš Št'ástka, MF DNES)

Délka představení: 2 hodiny včetně přestávky.

Rezervace a prodej vstupenek již probíhá na www.divadlo.kislomnice.cz a v Turistickém informačním centru.

*** KIS Lomnice informuje**, že v **pondělí 21. února** v 9 hodin se zahajují rezervace a prodeje vstupenek na dvě připravované akce, a to na březnový Country bál na zámku a na dubnovou Velikonoční pohádku v Tylově divadle. Vstupenky jsou k dispozici na www.zamek.kislomnice.cz, www.divadlo.kislomnice.cz a v Turistickém informačním centru.

*** Rada města schválila** pronájem domu Rváčov čp. 29, včetně vnitřního vybavení a části pozemku, *Oblastní charitě Jičín* za roční nájemné 195 tisíc. Nájem bude uzavřen za účelem poskytování sociálních služeb nájemcem osobám s poruchou autistického spektra. Nájemce je povinen zahájit poskytování sociálních služeb nejpozději do 31. října 2022.

*** Tajemník Městského úřadu** vyhlásil výběrové řízení na obsazení pracovního místa: úředník – vedoucí oddělení stavební úřad Městského úřadu Lomnice nad Popelkou.

semily

*** Nové pamětní mince s motivem Semil** připravilo pro nadcházející sezonu Turistické informační centrum Semily. Na aversu mince se nachází vyobrazení dominant města – Kostela sv. Petra a Pavla a budovy radnice, revers zdobí tradiční městský znak s kráčejším jelenem a obloukem tvořeným šesti šesticípými hvězdami. Předlohou pro raznici lící strany mince se stala fotografie Evy Buchtové. Minci v provedení mosaz, bílá mosaz a staromosaz je možné zakoupit pouze v TIC Semily za 50 resp. 80 korun.
/ Semilské noviny

*** Už tradiční burza knih** ve vestibulu *Jitřenky* je plánována **na dnešek (pátek)** do 17 hodin a tentokrát mj. přinese řadu starých tisků a také hudebních CD.

*** Brzy uplyne rok** od slavnostního křtu drobné publikace Semily – město příjemné k bytí, kterou vydalo město. Od té doby si ji nejen na pultu Turistického informačního centra zakoupily desítky turistů i zvědavých Semilanů. Knížka si tedy své čtenáře našla. Můžeme dodat, že knížku můžete zakoupit nejenom v TIC Semily, ale také v Knihkupectví Křižovatka i v Městské knihovně Semily.

„Formátem i počtem stran skromná brožura (48 stran) ukazuje návštěvníkům i obyvatelům Semil, kam se město posunulo za posledních deset let, od vydání reprezentativní publikace Semily – příroda, okolí, město, historie, současnost. Úkolu se zdařile zhostil zkušený publicista, řídící učitel v. v. Jaroslav Vávra.

Je opravdu velká škoda, pro autora i pro knížku, že ji nebylo možné patřičně přivítat na přelomu let 2020/21, kdy se ještě vonící barvami objevila v semilském Turistickém informačním centru.

Namísto změti obrázků a kratičkových textů, typických pro reklamní tiskoviny našich obcí, totiž otevíráme publikaci, která má promyšlenou strukturu. Fotografie sice převažují, přesto všechny nabízené informace jsou zajímavé a užitečné.

Současné půvaby města představuje první kapitola, nezapomíná ani na kulturu, sport, průmysl. Ve druhé se podobně odlehčeným způsobem seznámíme s přírodními krásami údolí Jizery i stručnými dějinami města a třemi věhlasnými semilskými osobnostmi (Rieger, Stašek, Olbracht).

Jako vstupní Brána do Semil nepochybně dobře slouží Muzeum a Pojizerská galerie spolu s informačním centrem – vedle jejich historie a nabídky služeb získáváme i telefonní, mailové a webové kontakty. Čtvrtá kapitola vede návštěvníky na Místa odpočinku, kulturních pořadů a sportu. Tedy na Ostrov, do Sportovního centra, KC Golf, kina Jitřenka a do Městské knihovny. Opět s nabídkou jejich všemožných služeb a s příslušnými kontakty.

Semily svou přitažlivost budují na krásném okolí, pročež pátá kapitola poskytuje tipy k výletům na Riegrovu stezku, na ferraty, na Kozákov nebo do Bozkovských jeskyní. Poté se nám ještě otevřou brány semilských chrámů, kapliček a zvoníc, prohlédneme si také zdejší sochy a pomníky. Poslední kapitoly nás seznamují s nejzajímavějšími stavbami 16. – 19. století, doby secese a první republiky, stavbami revitalizovanými v posledních letech, komplexy škol a novostavbami vzniklými po sametové revoluci. U všech jsou zmíněna data výstavby a jména architektů. Střed brožury tvoří barevné mapky, vybízející následovat Semilské šlápoty na čtyřech okruzích v nejbližším okolí.

Na malé čtenáře pamatoval jelen Emil, který je provede pamětihodnostmi podle plánu, nakresleného Viktorem Blažkem. O sympatickou grafickou úpravu se zasloužila Renata Coufalová, pochválit můžeme i Tiskárnu Glos. Díky kvalitním fotografiím řady spolupracovníků, zejména však Evy Buchtové

a Romana Friese, je návštěvník města silně motivován, aby si s touto knížkou v ruce vyrazil prohlédnout město, které se mění doslova před očima. Přináší však spoustu dosud nepublikovaných zajímavostí navíc, a tak je titul Semily – město příjemné k bytí praktickou příručkou i pro každého zvědavého Semilana.
/ Semilské noviny

semilsko

BENEŠOV u SEMIL – Na jezu u lávky byly zahájeny práce na stavbě rybího přechodu. Jedná se o technickou vodní stavbu, jejímž cílem je umožnit rybí populaci pohybovat se korytem řeky, přestože v daném místě naši předci postavili jez. Co si představit pod rybím přechodem? Jedná se o umělé betonové koryto s řadou malých vodních stupňů a tůní pro odpočinek putujících ryb, s kamenným dnem.

Benešovský rybí přechod překonává rozdíl hladin na jezu 2,6 metru, bude jednou zalomený a dlouhý celkem 82 metrů, s 33 tůněmi. Umožní pohyb ryb a vodních živočichů, který je důležitý z mnoha hledisek. Ryby totiž migrují z důvodu rozšiřování populace, hledají výhodnější naleziště potravy, lepší životní podmínky nebo cestují za účelem tření, v některých případech dokonce tření v místě svého narození.

Zprůchodňování vodních toků je jednou z priorit orgánů ochrany přírody, podporované jak našimi státními orgány, tak v rámci celé Evropské unie. Řeka Jizera byla pro odstraňování migračních překážek zařazena mezi prioritní toky.

Investorem akce na 109. říčním kilometru u benešovské lávky je společnost Svatý Petr projekty, jež podobné rybí přechody postavila v Přepeřích u Turnova nebo na řece Kamenici v Tanvaldu. Stavba na levém břehu Jizery bude probíhat během roku 2022, což pro občany bude mít za následek omezení v okolí stavby a ve využití lávky pro pěší z důvodů jak technických, tak bezpečnostních. Na bořkovském břehu dojde k vykopání rozsáhlé stavební jámy, která bude v průběhu roku postupně zaplňována betonovou konstrukcí. Pilíř lávky bude při tom sice zčásti obnažen, to ovšem nebude mít na její statiku vliv, protože je uchycena řadou hloubkových kotev.

Po dokončení stavby se bude z lávky scházet směrem po proudu řeky, tedy opačným směrem než doposud. Dnešní cestu zaplní nový rybí přechod a cesta se tak mírně posune směrem ke svahu. Do roka zde vznikne zajímavé vodní dílo, které poslouží k ozdravení vodní populace v Jizeře v okolí Benešova.

/ Benešovské noviny

BENEŠOV u SEMIL – Nejdražším silničním projektem Libereckého kraje v letošním roce je první etapa rekonstrukce silnice II/292 z Benešova u Semil po křižovatku se silnicí I/14. Stavba přijde včetně daně na bezmála 215 milionů korun, kraji se na ni podařilo získat dotaci z IROPu. Práce začnou na jaře, jakmile to počasí dovolí, hotovo musí být do poloviny příštího roku, informoval server *Genus*. Zakázku na stavbu získala pardubická společnost *M-Silnice*. Rekonstrukce patří k nejdražším krajským projektům, přes 200 milionů zatím stála rekonstrukce silnice z Turnova na hranici se Středočeským krajem nebo obnova silnice z Mimoně na Mnichovo Hradiště.

Na letošní rok připravil podle Svitáka Liberecký kraj podobně jako loni silniční stavby za zhruba miliardu korun. Ve vlastním rozpočtu má na tyto investice 271 milionů korun, dalších 155 milionů by měl získat ze SFDI a počítá s 364 miliony korun z evropských fondů. Současně dobíhají akce z IROPu.

VYSOKÉ nad JIZEROU – Ve Vysokém nad Jizerou nejsou spokojeni s údržbou silnic. V otevřeném dopise hrozí radní obce trestním oznámením.

Nebývalá smršť kritiky směrem k vedení kraje se spustila na sociální sítích. Radní Vysokého Bohdan Blažek totiž na oficiálním profilu města nasdílel otevřený dopis hejtmanovi.

Vážený spoluobčané, veřejně sdílím dopis našemu hejtmanovi, týkající se silnice 2.tř. v úseku kolem mateřské školky. Jakákoli domluva je naprosto k ničemu, takže nevidím jiné řešení. Dále budou umístěny informační tabule, kde bude uveden vlastník komunikace a kontakty na odpovědné osoby. Tabule se následně budou rozšiřovat i na další komunikace, které se totálně rozpadají neefektivní a amatérskou "údržbou" kraje.

Stížnost na dlouhodobou správu komunikace č. 290 procházející městem Vysoké nad Jizerou

Vážený pane Půto,

Nebudu se dlouze rozepisovat nad tragikomickou situací ohledně dané komunikace, která se táhne dlouhé roky a nikam nevede.

Již vůbec nehodlám řešit stav komunikace druhé třídy, která je na okamžité uzavření, toto už není ani havarijní stav.

Chci Vás předem informovat, že trpělivost občanů města a jeho návštěvníků je tímto u konce.

Vzhledem k tomu, že se situace za dlouhé roky nikam neposunula, naopak extrémně zhoršila, budu žádat informace o veškerých nákladech na „opravu“ za posledních pět let této konkrétní části komunikace, budu žádat informaci o použitých technologiích a metodách „oprav“, zda odpovídaly dané situaci a zda byly ekonomické. Veškeré náklady na tyto nikam nevedoucí opravy, které často vydrží pouhý jeden měsíc,

nechám následně porovnat s cenou celoplošné opravy dle výměry daného úseku. Patrně už předem víte, jak toto srovnání dopadne. Následně podám trestní oznámení na Krajskou Správu Silnic Libereckého Kraje za nehospodárné využívání veřejných prostředků při správě komunikací.

Po zjištění, kolik tun asfaltu bylo za 5 let použito, budu chtít vědět, kde tento toxický materiál skončil a které pozemky jsou tímto dotčeny.

Veškeré neefektivní opravy se týkají i okolních komunikací a těmi budu dále pokračovat. Na toto téma jsme spolu již osobně hovořili a nestalo se bohužel absolutně nic, takže jistě chápete, že veškeré možnosti byly vyčerpány i ze strany města.

Celou problematiku předávám svému právníkovi, který zařídí, aby daná věc dopadla na konkrétní osoby, které jsou za toto hospodaření zodpovědné.

V případě jakékoli neochoty při poskytování výše zmíněných informací se obrátí na média a dále ekologická hnutí, která bude velice zajímat, kam z komunikace mizí desítky, patrně za několik let i stovky tun asfaltové směsi.

Je mi velice líto, že to zašlo tak daleko, nemá smysl ani jakákoli schůzka, to už máme také za sebou s vedením správy silnic a na fráze „nejsou peníze“ máme alergii, protože výše popsaná činnost je tak extrémně neefektivní a drahá, jak zjistíme (a všichni to již předem víme), že to spíše vypadá na obrovský přebytek financí, pokud si může kraj toto dovolit.

V loňském roce město dokonce nabídlo spoluúcast, byla dokonce přítomna fréza a náklady by byly směšné, vaše organizace ale bude dále vyhazovat peníze do příkopu a to doslova.

Naše město vypadá jako po válce, turisté i místní si stěžují na neschopnost města a už nehodlám řešit stovky dotazů komu silnice patří a proč nejsme schopni zjednat nápravu.

S pozdravem

Bohdan Blažek

PASEKY nad JIZEROU – V restaurátorské dílně muzea kolega František Nič opravuje tento psací stůl. Je z první poloviny 20. století a pochází z Pasek nad Jizerou. Kdo za ním seděl?

Tak to přesně nevíme. Co ale víme úplně jistě je to, že byl v zuboženém stavu.

Špinavý, odřený, bez jedné nohy, prostě invalida.

František mu jako správný lékař starožitného nábytku udělal nohu novou, celý jej očistil, zpevnil konstrukci, přilepil odlepené dýhy, oživil povrch, napatinoval, očistil mosazné kování

a zavoskoval ho. Stůl bude součástí výstavy ke 140.

výročí pasecké papírny *EMBA*, která proběhne v Památníku zapadlých vlastenců v Pasekách n/J od konce dubna.

LIBŠTÁT – Libštátský evangelický sbor je spolu s evangelickým sborem v Křížlicích nejstarší v Podkrkonoší. Hned po vydání Tolerančního patentu vznikl v roce 1782 v Libštátě sbor církve reformované a o několik desítek let později sbor církve luterské. Po roce 1918 oba sbory spojily v jeden sbor Českobratrské církve evangelické. Proto máme v Libštátě dva evangelické kostely. V současné době se však scházíme k bohoslužbám už jen v kostele původně reformovaném a luterský kostel využíváme ke koncertům a svatbám. Sbor vlastní ještě třetí kostelík na Spálově, původně luterský. Libštátští faráři spolu se staršovstvem sboru obstarávali až do konce druhé světové války velké území. Ke sboru patřil např. Jičín,

Turnov, Jablonec nad Nisou, Liberec. V současnosti ke sboru patří města Semily, Nová Paka, Lomnice s okolními vesnicemi. K bohoslužbám se ale všichni sjíždíme do našeho kostelíku v Libštátě. Sbor má cca sto členů, z toho 20 aktivních, ale také hodně příznivců z blízka i daleka. To, oč se snažíme, se dá stručně vyjádřit třemi řeckými slovy: kérygma – zvěstování Kristova evangelia, což se děje zvláště při nedělních bohoslužbách a při biblických hodinách pro dospělé i děti, koinónia – vytváření křesťanského společenství, které je založeno na vzájemné lásce, a diakonia – služba potřebným, což se děje především formou dobročinných sbírek. Farář sboru je připraven přijmout a vyslechnout lidi v nouzi, kteří o to požádají. Hledáme ovšem i další způsoby, jak trojí křesťanské poslání naplňovat. Rozumíme svému poslání tak, že přesahuje hranice našeho sboru. Naše setkávání jsou otevřená všem. Všichni jsou srdečně zváni. Pravidelně pořádáme bazary šatstva, jsme spolupořadatelé kulturního festivalu „Libštátské pozdní léto“. Protože farář nebydlí na faře, upravili jsme ji pro rekreace zájemců z různých církví. A tak zvláště o prázdninách se na bohoslužbách objevují noví lidé a společné sdílení u kávy po bohoslužbách je pestré a zajímavé. Z každé nové tváře na bohoslužbách máme obrovskou radost. Takže srdečně zveme.

/ Petr Hudec, *Jakolev*

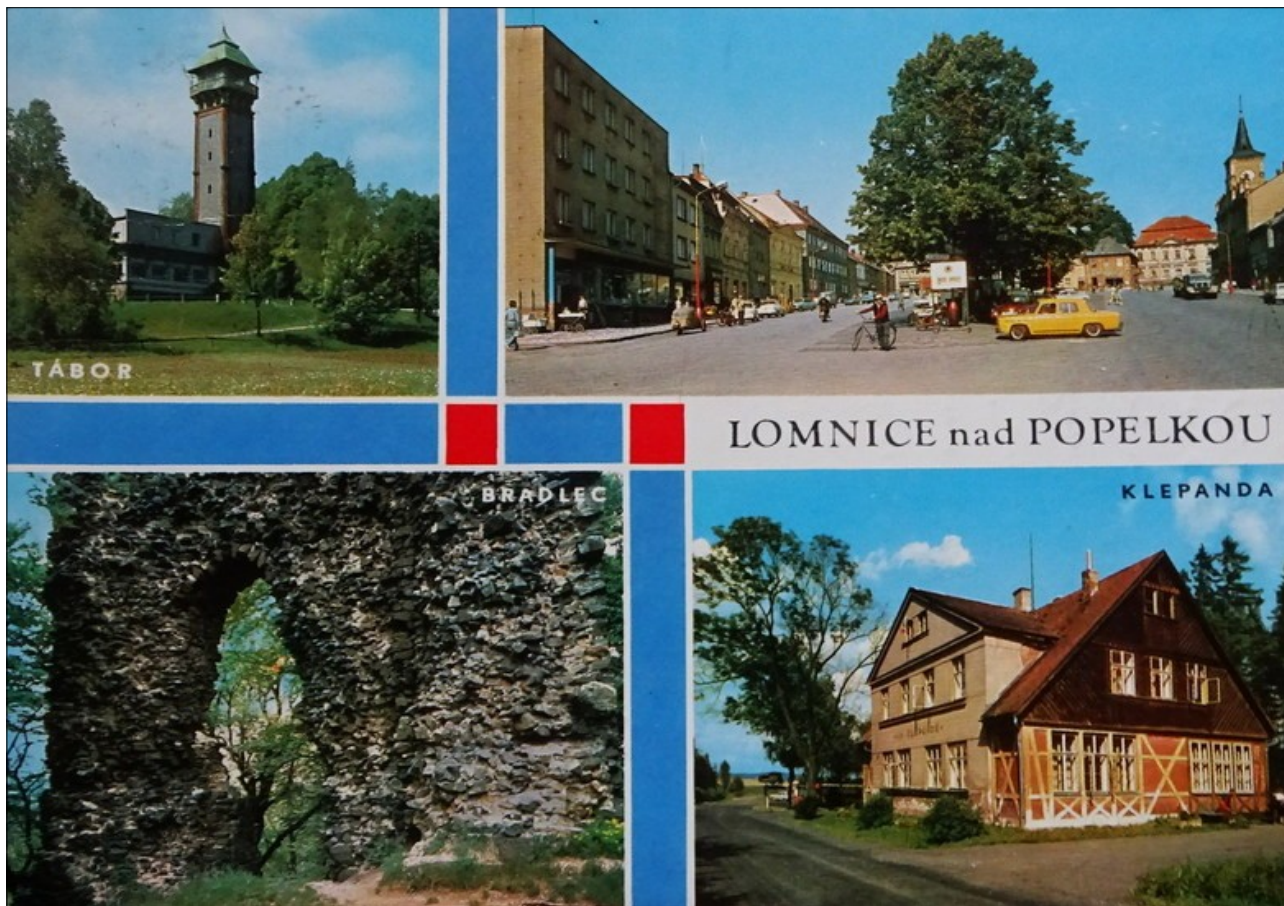

Hrubá Skála. Foto Vladimír Hyhlík. Pressfoto Praha. Před rokem 1972

**Frýdštejn. Nákladem: B. Šulc, Vranov – Malá Skála, Minerva Prague.
Nedatováno**

**Foto Zdenko Feyfar, nakladatelství
Pressfoto Praha, tisk Severografia
Červený Kostelec, odesláno 1974**

**Bakov n/J, socha sv. Trojice
Foto: J. Scheybal
Nákladem: Václav Měkota,
knihkupectví, Bakov n.J.
odesláno historikem
Jaroslavem Podobským
21. 5. 1930**

HLASY POJIZERSKÉ.

Časopis věnovaný okresům: Turnovskému, Mn.-Hradištskému, Železno-Brodskému, Semilskému, Lomnickému a Česko-Dubskému.

Číslo 6.

V Turnově, dne 1. června 1886.

Ročník I.

Pouť k sv. Janu do Prahy. Po několik již roků ochabovala návštěva poutníků v Praze o sv. Janě; letos však se opět značně zvýšila, což poznati lze z následujících udání: V roce 1880 dopravily dráhy do Prahy 34.068 osob, r. 1881 26.000, r. 1882 24.366, r. 1883 28.592, r. 1884 20.648 a 1885 sklesl počet poutníků až na 19.444 osoby. Oproti posledním číslům jeví se letošní návštěva poutníků svatojanských značně zvýšena, neboť došlo dráhami do Prahy 25.214 osob: a počítá-li se, že pěšky a jiným způsobem ještě do Prahy 10.000 osob zavítalo, tož dlelo v Praze o sv. Janě vzdor ne příliš příznivému počasí, více než 35.000 návštěvníků, kteříž velikou živost v ulicích pražských vyvolali.

Boycotisování Čechů v uzavřeném území je v plném proudu a vzkvétá utěšené. V čísle před. přinesli jsme zprávu, že v České Lípě orgán Knotzův „*Leipauer Deutsche Zeitung*.“ terrorisoval obchodníka Thumea, že zasilá českým zákazníkům české přípis. Nejnověji dovídáme se, že v Liberci provádí se boycott na celé čáře: tam staví dajčnacionálové na pranýř veřejnosti beztrestné české obchodníky a dávají do klatby každého Němce, kdo snad by u obchodníku těch potřeby své chtěl si zaopatřovati. A v Jablonci n. N. vrhla se smečka německo-národních zuřivců na hostinského Schneeberga, který opovážil se před zrakoma jich dopřáti sem tam štvané „České besedě“ v hostinské místnosti své útulku. Počestná „*Gahl. Zeitung*“ vytasila se dokonce s návrhem, aby zabráněno bylo zřízení českého hostince v Jablonci n. N. Čechožroutský plátek tento uveřejňuje seznam žadatelů jabloneckých o povolení k výčepu, vesměs to řemeslníků a živnostníků a hrubě nadává všem, kdož z těchto žadatelů žádají o povolení ku zřízení hostince českého. Nedosti však ještě na tom, počestná red. dokonce opovažuje se vyhrožovati úřadům, kdyby snad přece zřízení českého hostince povolití chtěly, a praví, že odepření jest pro pokoj a mír města životní otázkou. — My nevoláme po policii, ale žádáme za ochranu, zákony nám zaručenou. Boycotisování takovéto přesahuje již všechny meze lidskosti, a my divíme se jen tomu, že příslušné c. k. úřady neuznaly dosud za vhodné, jednání tak kanibalskému přítrž učiniti. — Jsme rakouskými občany a žádáme za právo a spravedlnost oproti zuřivému počínání sousedů našich v „uzavřeném území.“

Dnešním dnem zavedeny jsou na rakouských poštách korespondenční lístky zalepeué a sice po o a 5 kr. Trikrejcarové jsou zelenavé a určeny pouze pro místo, kde podány byly, 5 kr. jsou šedivé a mohou býti do celého Rakouska

i Německa zasílány. Obé vnitřní strany jsou určeny pro dopis, na vrchní straně napiše se adresa. Budou vypadati jako zalepené a perforované kvitance, jež rozesílá poštovní spořitelna.

Hlasy Pojizerské: časopis nepolitický, věnovaný okresům Turnovskému, Mnichovo-Hradišťskému, Železnobrodskému, Semilskému, Lomnickému, Českodubskému. Turnov, Gustav Lamboy, 1.června 1886

vrchlabí

* Vrchlabské tipy

Čt 24	BOYS 1970 Promítání filmu BOYS 1970 o českých horolezcích, které spojovalo přátelství, odvaha a tragédie v Peru. Beseda s Liborem Duškem a představení tematické knihy. KCEV Krtek, 18:00
	MOHENDŽODÁRO Nově otevřeno pro začátečníky. KD Střelnice – včelí klubovna, 18:00–20:00 Vstupné: 150 Kč
Pá 25	PŘIZNÁNÍ Žebravé umělecké panoptikum, Nučice Může být ústředním tématem divadelní hry něco tak přízemního, jako je vyplňování daňového přiznání? A může být taková hra vůbec zábavná? Úspěšný mladý britský dramatik James Graham svým Přiznáním dokazuje, že ano. Základem jeho hry je prostý, leč originální nápad: použít „daňové doklady“ jako klíč k vyprávění životního příběhu. KD Střelnice – velký sál, 19:00 Vstupné: 150 Kč, předplatitelé sk. DX zdarma

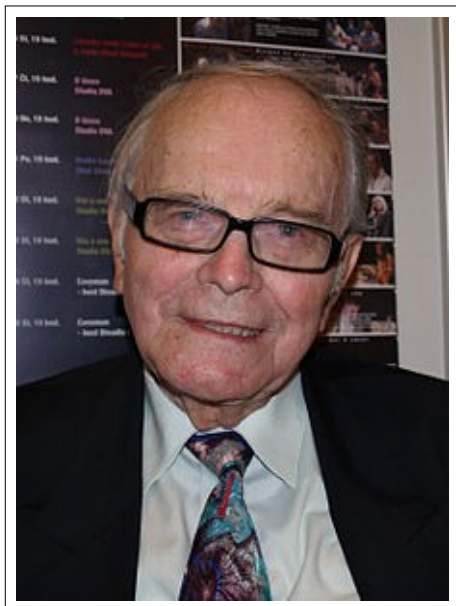
krkonoše

Opustil nás profesor Jan Jeník

13. února nás zasáhla smutná zpráva, že nás navždy opustil profesor Jan Jeník. Pedagog a vědec celoživotně spjatý s Krkonošemi, jenž určil v 60. letech nový směr bádání o našich nejvyšších horách, když formuloval teorii anemo-orografických systémů, a podílel se např. na konceptu krkonošské arkoalpínské tundry, ukončil svou životní pout' ve věku 93 let. Čest jeho památce!

Vědeckou dráhu započal v polovině minulého století v Krkonoších, kterým se po řadu desetiletí intenzivně věnoval. Nadto ale profesor Jan Jeník prožil nesmírně rušný život vědce a příkladného vyslance české vědy ve světě. Působil na řadě univerzit, inicioval složitá diplomatická jednání na odborných fórech, byl činný ve světových ochrannářských organizacích a komisích. Neúnavně prezentoval přírodní bohatství Česka v nejrůznějších publikacích a na vědeckých konferencích a symposiích. Právem získal v roce 1993 prestižní Cenu sultána Kábúse, kterou UNESCO uděluje za mimořádný celoživotní přínos ochraně

životního prostředí. Velké uznání si vydobyl poznatky z temperátních a tropických lesů, z afrických savan či výzkumem světových mokřadů. Později

byl jedním z iniciátorů pracovní skupiny, která na sklonku minulého století formulovala představy a procesy, které se v Krkonoších odehrávaly a stále probíhají. Termín krkonošská arкто-alpínská tundra je vedle teorie anemo-orografických systémů jedním z Jeníkových životních milníků. V roce 1964 založil vědecký sborník *Opera Corcontica* – Krkonošské práce, v němž jsou každoročně publikovány nejnovější poznatky o Krkonoších. On sám patřil k autorským stálícím tohoto periodika, jak svědčí 23 autorských či spoluautorských článků a sdělení. Později byl Jeník také u zrodu dalšího regionálního vědeckého periodika *Silva Gabreta*, kde se soustřeďují poznatky z výzkumu Šumavy a okolí. Profesor Jan Jeník získal za svůj přínos Krkonoším

v roce 2015 Cenu ředitele Správy KRNAP.

/ Radek Drahný, KRNAP

železnobrodsko

Lidové pověry při narození dítěte na Železnobrodsku

Je zcela pochopitelné, že jedním z klíčových okamžiků lidského života je sám jeho počátek, tedy narození dítěte. Naši předkové ve snaze zajistit nejen snadný příchod nového človíčka na svět, ale i jeho – pokud možno co nejlepší budoucnost – vykonávali při porodu a po něm celou řadu magických (pověrečných) obřadů. V Železném Brodě a jeho okolí (stejně jako i na některých dalších místech Čech a Moravy) se v okamžiku porodu otevíraly truhlice, později dveře skříní a vytahovaly se zásuvky, aby nastávající maminka rodila co nejlehčeji. Ze stejného důvodu se pak na jejích šatech rozvazovaly všechny uzly. Právě narozené dítě zabalila porodní bába do starého šátku a položila jej pod stůl, aby ve svém životě bylo skromné, poslušné, tiché a podle pozdější víry, aby se dobře učilo. Když mělo dítě po porodu sevřené pěstičky, věřilo se, že bude později lakomé. Naopak novorozenec s ručičkami otevřenými předznamenával štědrého člověka. Při první koupeli vložila – opět porodní bába – do vody minci a také dvě vajíčka. V prvním případě to mělo zajistit bohatství a v případě druhém štěstí a pravou životní cestu. Ve snaze ovlivnit rozhodování sudiček, které údajně přicházely první noc po narození dítěte, v jeho prospěch, prostírali naši předkové na stůl bílý ubrus a naň pokládali chléb, sůl a svíci. O dalších pověrečných obřadech zase příště.

/ Oldřich Kašpar, Železnobrodský zpravodaj

ŽELEZNICE – Výstava „150 let ochotnického divadla v Železnici“ se uskuteční do pátku 11. března. Dovolil jsem si při této příležitosti přetisknout článek z prosincového vydání *Železnobrodského zpravodaje*.

V příštím roce uplyne 150 let od ustanovení prvního ochotnického spolku v Železnici. Zakladatelem byl Jan Urban, ředitel zdejší školy v letech 1871 – 1890. Výstavu, která proběhne v muzeu v I. čtvrtletí 2022, doplňujeme o další informace v následujícím článku. V první části to bude o ochotnických spolcích fungujících přibližně do roku 1945, v příštím čísle Zpravodaje o krátkém období ochotnického divadla v 50. letech.

Divadelní ochotníci v Železnici – I. část

Divadelní a pěvecká jednota Podhořan - původní název, dle návrhu pana Františka Podzimka „Podhořan“, byl „Zpěvácký spolek Podhořan“ s heslem „Sjednocenost“ a účelem: pěstovat čtvero zpěv mužský i smíšený, jakož i zpěv sborový a sólový – Stanovy z 12. června roku 1872. V roce 1878 byl spolek změněn na „Pěvecko – divadelní jednotu Podhořan“. Již v roce 1873 zpívaly děti snadnější skladby v kostele, kdežto před tím zpívaly se pouze písně mešní. Dobrá vůle a chuť byly, ale scházely peníze. Proto bylo usneseno rozšířit program pěveckého spolku i na divadelní scénu. První divadelní představení bylo sehráno u Václava Vosáhla na náměstí. Hrál se představení „Pan strýček“.

Z nedostatku sil hrál i Jan Urban (zakladatel spolku), Kopecký, hostinský Vojtíšek. Po této hře se jevil již větší zájem o divadlo a tak se hlásili herci, herečky a ochotně přijímali úlohy. Jako primadony hrávaly slečna Josefa Uiberlayová, Anna Neumanová (provdaná Kozáková) a její sestra Marie (provdaná Lelková). Další ochotníci byli p. Soukup z Dílců, sl. Neumanová, Anna Uiberlayová (choť řídícího učitele J. Kopeckého v.v.), Karel a Bohumil Malý, Žofie Endrysová (choť říd. uč. Kmínka), Emil Hrubý, František Hrubý, František Sýkora, Marie, Anna a Emma Urbanovi, Františka Hrdličková (provd. Řepková). Většina hereček působila při hudebních produkcích, v nichž hlavními činiteli byli místní páni učitelé. Zvláště horlivým zpěvákem býval Josef Kozák a p. Kunt. V roce 1912 čítala jednota 16 členů činných a 20 přispívajících. Funkcionáři: Antonín Kořínek, předseda a pokladník, Václav Fidrmuc, místopředseda, Antonín Skrbek, jednatel a režisér, Antonín Petr, režisér. Výbor: František Tvrzský, Felix Uiberlay, František Řepka, Josef Nožička, Josef Malý, Jaroslav Kulich, František Gráf. Revizoři účtů: Ladislav Hospodka a Václav Řepka. (Dle údajů zakladatele Jana Urbana, řed. v. v. v roce 1912)

V roce 1927 a 1928 dochází k častým rozporům mezi divadelními ochotníky, což má za následek, že vedle téměř 60 roků stávajícího jediného místního spolku divadelních ochotníků „Podhořan“ je v Železnici založen 22. 1. 1929 druhý divadelní spolek „Vojan“. Uvedený spolek založila mládež církve československé. Do názvu spolku dala jméno významného tragéda, člena činohry Národního divadla Eduarda Vojana. Spolek se prezentoval desítkami her, někdy i ve spolupráci s „Podhořanem“, s nímž na krátkou dobu, koncem 2. svět. války,

splynul. „Vojan“ měl průměrně kolem 20 členů. Známi jsou jeho režiséři pánové Šabaka, Šulc a sl. Budilová. Spolek „Podhořan“ sehrál za dobu svého působení stovky divadelních představení nejen v místě, ale též v sousedních obcích. Zachovalo se obrovské množství plakátů, které jsou uloženy v depozitáři železnického muzea. Režiséry „Podhořanu“ byli pánové Steinbach, Rychter, akad. malíř Věnceslav Černý, Grüner, Jehlička, Zindr, Kykal, Škalda. Počet členů kolísal mezi čtyřiceti a šedesáti včetně čestných a přispívajících. V některých hrách (např. „Lidé na kře“ v roce 1936) spoluúčinkovali člen Národního divadla v Mor. Ostravě Zdeněk Šavřda a vnučka nájemce hotelu Valdštýnův dvůr Blanka Wedlichová (kterou známe jako herečku Národního divadla Blanku Waleskou).

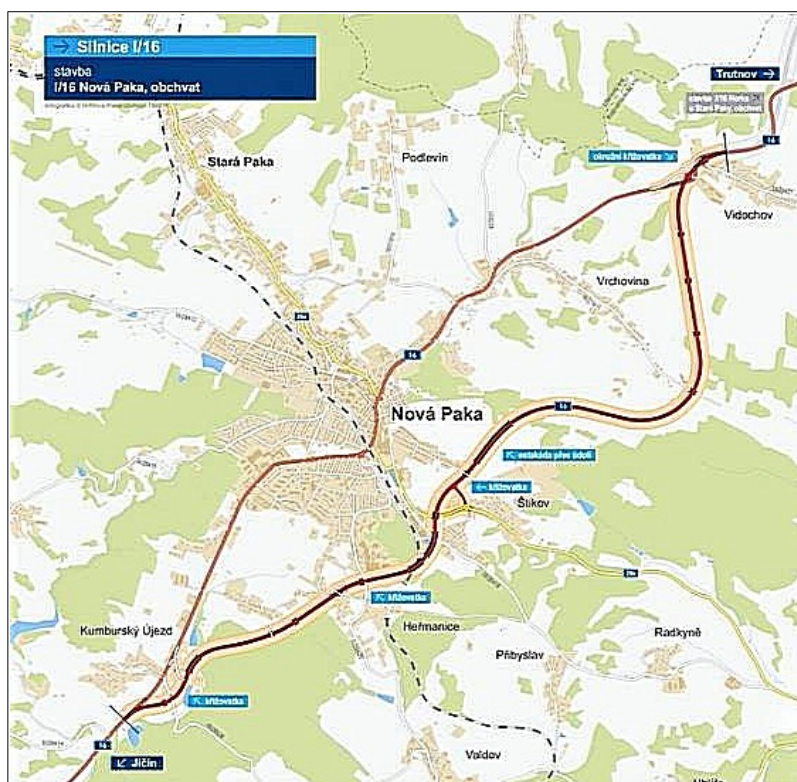
Bohatou a neopominutelnou divadelní ochotnickou činnost vyvíjel, zejména v meziválečném období, divadelní odbor Tělocvičné jednoty Sokol v Železnici, často ve spolupráci s „Podhořanem“ (s jeho herci a režiséry). Velmi výrazně se TJ Sokol zapsala též v loutkářské činnosti (měla loutkářský odbor, v němž po všech stránkách aktivně působil již zmíněný akad. malíř Věnceslav Černý). Část jím zhotovených loutek se zachovala a jsou vystaveny v muzeu v Železnici.

Po 1. sv. válce se hraní loutkových divadel v Železnici věnoval též „Studentský kroužek“ (později Studentské sdružení) do zániku v roce 1927.

novopacko

Ředitelství silnic a dálnic po měsících zvažování vybralo zhotovitele stavby obchvatu I/16 u Nové Paky. Potvrdil to ředitel ŘSD Radek Mátl. Podle očekávání vyhrála soutěž firma, která nabídla nejnižší cenu. Stavbu

8,5 kilometru dlouhého obchvatu by měla realizovat společnost PORR za nabídkovou cenu 1,3 miliardy korun bez daně. Uvedl to *Jičínský deník*. Podle Mátle by se nyní mohlo začít stavět už v dubnu. Obchvat Nové Paky uleví frekventované dopravě na hlavním tahu mezi Prahou a Krkonošemi. Původní odhadovaná cena jedné z největších silničních novostaveb v kraji se měla pohybovat okolo 1,14 miliardy korun. Loni ale kvůli nastupující ekonomické krizi výrazně stoupla, přehoupla se přes 1,6 miliardy. Cena, kterou nabízí vybraná firma je tedy pro ŘSD úlevou v řádu sta milionů.

MNICHOVO HRADIŠTĚ – V Mnichově Hradišti by mohli na podzim začít s obnovou bývalého židovského hřbitova na kraji města. Hřbitov zničilo vedení města za komunistického režimu v 80. letech a současné vedení mu chce vrátit důstojnou podobu a dát pietní charakter. Na obnově spolupracuje s židovskou obcí, která městu pozemek hřbitova loni propůjčila. Náklady na obnovu budou kolem šesti milionů korun. Polovinu by mohl uhradit nadační fond Škoda Auto, který bude o podpoře rozhodovat v březnu, zbytek uhradí město. Sdělil to starosta Mnichova Hradiště Ondřej Lochman.

Původně měla proměna zdevastovaného prostoru v pietní místo začít už loni. „Tempo příprav významně ovlivňuje fakt, že musíme postupovat mimořádně citlivě. Pozemek není ve vlastnictví města a Mnichovo Hradiště jej má od *Federace židovských obcí v ČR* pouze v dlouhodobé zápůjčce,“ uvedl Lochman. Na místě není možné vzhledem k povaze prostoru kopat a dělat hluboké sondy. K první studii měli podle Lochmana

připomínky zástupci židovské obce a zpozdila se také práce projektanta. „Kromě pomníku, na který bude vypsaná samostatná soutěž, je nyní projekt hotový, čeká nás zajištění financí a výběr dodavatele, po zahájení prací by pak mohlo být do tří měsíců hotovo,“ řekl Lochman.

Židovský hřbitov je součástí městského lesoparku, který město postupně zvelebovalo už od roku 2016. Počítá se s obnovou obvodové zdi, jejíž základy se dochovaly, ovšem pouze v symbolické výšce 50 centimetrů. V prostoru hřbitova nechá město zbudovat mlatové pěšiny, informační panely a na jaře příští rok vysadí květiny a keře. Dominantou by měl být pomník se soupisem jmen lidí, kteří zde byli pochováni. Podle Lochmana by se díky práci místního městského muzea mohlo podařit takto zmínit jména zhruba 80 procent všech pochovaných. V místech poblíž řeky Jizery v Mnichově Hradišti se židovský hřbitov nacházel v letech 1800 až 1982. Poslední pohřeb se zde uskutečnil v roce 1941, poté hřbitov chátral. V roce 1982 tehdejší předseda národního výboru nechal strhnout zdi a většinu náhrobků nechal zavézt. (Náš REGION – ČTK)

*** Už dříve plánované představení komedie *Blbec k večeri* uvedeme v neděli 6. března** mimo abonmá. Vstupenky jsou v předprodeji v městském informačním centru nebo v kalendáři na webu města.

„Při srážce s blbcem se může rozsvítit i takzvanému „inteligentovi“. Přesto si raději dvakrát rozmyslete, než někoho za blbce prohlásíte. Mohlo by se vám

totiž stát, že se na váš účet bude bavit někdo jiný,“ uvádí své představení pražské *Divadlo Bez zábradlí*. Hrají: Václav Vydra, Josef Carda, Jana Boušková, Rudolf Hrušínský, Hana Heřmánková, Jana Švandová, Vlasta Žehrová, Petr Pospíchal, Zdeněk Žák.
Barbora Balejová, Kamelot

jablonec

*** V pátek 21. února** se na prknech, která znamenají svět, objeví *Překrásný nadhasič Pražský*, jehož do Jablonce přiveze Studio Ypsilon Praha. Přestože je hra inspirována skutečnou tragickou událostí (požárem Národního divadla), vznikla z toho báječná komedie, v níž excelují Jiřina Vacková, Václav Helšus, Kryštof Mende, Miroslav Novotný a další.

Následující den, **22. února**, se diváci mohou těšit na Elišku Balzerovou s její one woman laskavou komedií *Můj báječný rozvod*, jejíž provedení ocenila sama autorka díla, Geraldine Aron. Ta nešetřila slovy chvály poté, co se na Elišku Balzerou přijela osobně podívat, když měla hra premiéru v pražské Viole. (ims, end, Jablonecký měsíčník)

liberec

*** Londýnská komedie a Sudety v mlze. Dvě zcela odlišné premiéry zvedly oponu**

V lednu se v Šaldově divadle divákům představila úspěšná *Hra, která se zvrtila*. Třeskutá komedie z prostředí amatérského divadla byla poprvé uvedena souborem Mischief Theatre pod titulem *The Murder Before Christmas (Vražda před Vánocemi)* 4. prosince 2012 v divadle Old Red Lion v Londýně a od té doby sklízí úspěch po celém světě. Unikátní je především scénografie celé inscenace. Většina objektů na jevišti funguje díky speciálním elektromagnetům, jimiž lze přesně ovládat, kdy a kde se něco rozpadne, zborstí nebo uvolní. Scénografem inscenace je Jozef Hugo Čačko, který už má s hrou zkušenosti z Městského divadla Kladno. Režie se ujala šéfka činohry Kateřina Dušková. Premiéra 28. ledna a 5. února, sklidila obrovský úspěch.

Ve vitrínách Šaldova divadla současně pokračuje projekt Křišťálové údolí, ve kterém se postupně představují umělci našeho sklářského kraje. Až do konce února vystavuje svou kolekci *Studio Bystro-design* z Práchně u Kamenického Šenova. Ve vybraných dnech je možné si šperky vyzkoušet a koupit.

Malé divadlo uvedlo na začátku února inscenaci Alois Nebel. Jevištní podobu románu pro libereckou činohru připravil mladý režisér Adam Skala, atmosféru hor a vlaků dodává hudba Jakuba Königa, známého pod uměleckým jménem Kittchen, a titulní postavu ztvárňuje Václav Helšus.

Součástí pátečního večera bylo slavnostní otevření nově zrekonstruovaného klubu Malého divadla. (Zdroj DFXŠ, *Zpravodaj Liberec*)

*** *MOON Gallery*** v Liberci naplánovala na 16. února od 18 hodin vernisáž výstavy Andrey Lédlové Baštýřové s názvem *Pes a pes*, v níž autorka zpracovává motiv fetiše a erotiky, informoval *Liberecký deník*.

Základem tvorby této mladé výtvarnice je kresba, věnuje se ovšem ale i soše a malbě. Námětem kreseb a maleb jsou velmi často vlastní šité sochy, které fungují i jako samostatný objekt.

Výtvarnice má za sebou řadu skupinových i samostatných výstav. Návštěvníci Oblastní galerie v Liberci mohli například v roce 2018 vidět její samostatnou výstavu *Platónův jednorozec*.

*** Pozvánka do království automobilů**

Pavilon D Technického muzea Liberec představuje unikátní sbírku více než 20 historických automobilů z let 1906 až 1987, která vás zavede do pomyslných nejvyšších pater automobilového umění.

V unikátní sbírce manželů Hadrabových jsou auta převážně anglická a americká, vystavena je ale i oblíbená tuzemská prvorepubliková *Praga Piccolo* z roku 1929. A rozhodně vás nadchnou exponáty francouzské.

Právě z Francie je nejstarší vy-stavený automobil *De Dion Bouton* z roku 1906. Legendární Ford T je zastoupen unikátním závodním speciálem *Speedster Rajo Special 1912* a *Doctor Coupe 1926*. Kolekci aristokratických vozů Rolls Royce reprezentují *Phantom 1 1927*, *Phantom 2 1930*, *Silver Dawn 1950*, *Silver Cloud 1959* a *Silver Spirit 1987*. Americké křižníky reprezentují vozy *Cadillac Club Coupe 1941* a *Cadillac De Ville Flattop 1959*. Lze si prohlédnout i vozy

Daimler DS 420 1980, Charron BA Torpedo 1912, Maxwell Roundabout 1910, Triumph 2000 Roadster 1949 a další.

Atmosféru minulého století dokresluje také dobová hudba a celková kompozice výstavy včetně vítězných pohárů získaných na prestižních veteránských akcích po celé Evropě.

Přijďte si do Království automobilů v Technickém muzeu Liberec zavzpomínat na dobu, kdy auta nebyla běžným dopravním prostředkem, ale především uměleckým dílem snoubícím krásu a techniku.

/ Technické muzeum Liberec, Zpravodaj Liberec

za humny

NOVÝ BOR – Oblíbený pedagog, historik a badatel se zálibou v muzice PhDr. Vladislav Jindra, který po desítky let držel ochrannou rukou nad dějinami Nového Boru, odešel. Jeho životní příběh se uzavřel v úterý 15. února 2022 ve

věku 87 let. Vladislav Jindra byl neobyčejný člověk a výčet jeho celoživotních aktivit by sám o sobě vydal na monografii. Snad i rozsáhlejší, než je dějinná trilogie o historii města Nový Bor, kterou on sám považoval za vrchol svého životního díla.

Kouzlo historie Vladislav Jindra objevil díky otci Bohumírovi, který byl archivářem a zakladatelem někdejšího okresního archivu v Novém Boru. Jako studenta ho zajímaly staré věci, chodil pomáhat do archivu v českolipské Žižkově ulici. Ve volných chvílích tam rovnal ročníky časopisů a kompletoval je. Byl u toho, když se zakládalo

muzeum v Boru. Sbírkky ležely v hospodě ve sklepení, odkud je společně s kolegou Holým zachránili.

Jen díky Vladislavu Jindrovi dnes zná sklářské město svoji historii. Do konce 2. světové války totiž město nemělo jedinou kroniku, všechny záznamy zmizely. Tehdy se ujal role kronikáře a následujících 34 let poctivě mapoval historii města, docházel do archivu a neúnavně studoval staré prameny z období před rokem 1945. Ty se staly základem pro třídílnou historickou publikaci *Dějiny Nového Boru*, podrobně mapující dějiny města od jeho založení až do roku 1945. Toto jedinečné dílo vycházelo v 90. letech 20. století na pokračování jako příloha Novoborského měsíčníku. Nejenže v něm precizně zachytil historii města a vyzdvihl fenomén skla, ale hlavně nic z dějin neskrýval. Odhalil místa světlá i tmavá, veselá i ponurá. Jeho umění přiznat si a přihlásit se s plným

vědomím k tomu dobrému i špatnému učinilo z Nového Boru dospělé město, srovnatelné s těmi, která mají mnohem delší historii.

Svojí dlouholetou činností a publikací knih o Novoborsku významně přispěl k duchovnímu a společenskému rozvoji města. Svými knihami, ale i přednáškami nebo výstavami historických fotografií vzbudil v řadě obyvatel zájem o město, kde žijí. Naučil je být na něj pyšní.

Po právu se tak stal držitelem titulu Čestný občan města Nový Bor, Pamětní medaile 3. stupně *Československé obce legionářské* za zásluhu a obnovu a šíření legionářských tradic, Medaile 3. stupně udělené *Českým svazem bojovníků za svobodu*, držitelem Ceny Ď udělené za Liberecký kraj nebo Osobností Libereckého kraje.

Ač dějiny města pro Novoboráky „pouze“ mapoval, aby se měli za čím ohlédnout, sám se do historie Nového Boru nesmazatelně zapsal. Nikdo nebyl jako on. Vzor preciznosti, neúnavný, extrémně pracovitý a hrdý novoborský patriot. Byl až do posledních dní osobností, která se těšila velkému respektu historiků, archivářů i obyčejných Novoboráků. Dnes pro něj Nový Bor truchlí. Veřejné rozloučení s PhDr. Vladislavem Jindrou proběhne v úterý 8. března 2022 v Městském divadle v Novém Boru. Lidé mohou přijít uctít jeho památku od 16 hodin.

PhDr. Vladislav Jindra

Narodil se v roce 1934 v Kamenickém Šenově. Absolvoval gymnázium v České Lípě, později vystudoval archivnictví a filozofii na Karlově univerzitě. Působil jako učitel ve Sloupu v Čechách, v České Kamenici, ve Svojkově, v Drnovci u Cvikova a v Novém Boru. Po listopadu 1989 byl členem městské rady, stal se členem České školní inspekce. Podílel se na veřejném a kulturním životě Nového Boru, publikoval vlastivědné a historické práce o městě.

/ Město Nový Bor

MLADÁ BOLESLAV – ZAJÍMAVOSTI Z MUZEA MLADOBOLESLAVSKA

Turistické štítky na hole

Češi byli, jsou a předpokládám, že i nadále budou národem náruživých turistů.

Možná prvním českým turistou byl Karel Hynek Mácha, který s oblibou podnikal dlouhé pěší cesty, při kterých cíleně vyhledával romantické přírodní scenérie a místa spojená s minulostí, zvláště pak různé hrady a zříceniny.

Rozvoj turistiky v Čechách se datuje od 2. poloviny 19. století, kdy členové Sokola začali podnikat hromadné výlety do atraktivních přírodních míst. V roce 1888 pak vznikla samostatná turistická organizace, *Klub českých turistů*. Klub byl velmi agilní organizací, záhy po jeho vzniku začala vznikat stále

hustší síť značených tras, která i dnes prakticky nemá ve světě srovnatelnou konkurenci.

Před sto lety musel mít správný turista nejen dobré boty, ale i hůl. S její pomocí si usnadňoval chůzi obtížnějším terénem, hlavně mu však sloužila jako symbol zdatného chodce. A ideálem bylo, když byla co nejvíce pokryta štítky z míst, která její majitel navštívil. Kovové štítky na hůl měly svůj počátek zřejmě v Alpách, někdy po polovině 19. století.

Postupně se štítky dostaly i do Čech, kde se záhy staly velmi populárními. I jejich podoba se měnila – prvotní jednoduchá forma se postupně přeměnila do velmi široké škály tvarů, výtvarné řešení bylo stále více a více precizní.

Největší obliba štítků na hole panovala v meziválečném Československu.

Na objednávky hoteliérů, majitelů horských bud, turistických spolků i třeba sportovních organizací je z plechu z rozličných kovů lisovala řada menších kovodělných firem. Po světové válce a nástupu totality došlo k jejich rychlému úpadku – pohraniční hory se dílem ocitly ve střezných hraničních pásmech, zanikla řada horských hotelů, sportovní i turistické spolky byly „sjednoceny“.

V současnosti se několik firem snaží navázat na dávnou nabídku památečných štítků. Vyrábějí se jak klasické štítky, tak i moderní potištěné či obarvené.

Na dnešní trekové hole se však štítek až ani připevnit nedá, a tak je do značné míry nahradily současné kulaté turistické známky ze dřeva.

/ Pavel Sosnovec, Muzeum Mladoboleslavsko, Boleslavan

NOVÝ BOR – Most v ulici B. Egermanna v Novém Boru, který je zatím oficiálně pojmenovaný pouze technickým označením, ponese jméno sklářského výtvarníka světového renomé a novoborského patriota Iva Rozsypala. Rozhodli o tom lidé z Nového Boru ve veřejné anketě města Nový Bor.

Ta probíhala v průběhu ledna na internetu a prostřednictvím anketních lístků a zapojilo se do ní celkem 1497 obyvatel města. Vybírat mohli ze tří jmen výrazných osobností ze sklářství, kteří se výrazně zasloužili o šíření dobrého jména města a umu novoborských sklářů – Iva Rozsypala, René Roubíčka a Zdeňka Andrese. Tyto osobnosti pak doplnilo jméno Františka Petrů, místní svérázné postavy. Nejvíce z hlasujících (636) zvolilo jméno Ivo Rozsypala. Na druhém místě s 543 hlasy skončilo pojmenování mostu po Františku Petrůvi. „Nejenže most bude mít nové jméno, ale osobnost Iva Rozsypala bude připomínat také pamětní deska od skláře Petra Novotného. Zároveň chceme ve spolupráci s rodinou vybrat dílo z tvorby pana Rozsypala, které bychom umístili v blízkosti mostu a oživil tak veřejný prostor v této části města,“ uvedl starosta Nového Boru Jaromír Dvořák.

Akademický malíř Ivo Rozsypal (* 12. srpna 1942 v Brně), který loni v září zemřel, patřil mezi klasiky českého ateliérového skla. Respekt mezi kolegy ho katapultoval v roce 1982 do organizačního výboru dnes už legendárního prvního Mezinárodního sklářského symposia v Novém Boru. S uznáním o něm psal domácí i zahraniční tisk, vystavoval v prestižních galeriích. Za svá umělecká díla získal mnoho významných domácích i mezinárodních cen.

(Zdroj: Město Nový Bor)

Pavel Rychtařík

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaje